امام خمینی«رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» و آغاز راه عبور از جنگل مدرنیته

شماره پرسش: ۴۱۰۴۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۴/۱۰/۲۵ ۲۱:۴۴:۲۷

متن پرسش

سلام و عرض ادب: چند کلمه ای در رابطه با پیام رهبر اقیانوسیِ انقلاب اسلامی به مناسبت اقدام تاریخی و به هنگام ملت شریف ایران در ۲۲ دی ماه ۱۴۰۴ تقدیم می‌کنم. حضرت آقا فرمودند: «ملّت عظیم‌الشأن ایران! امروز کار بزرگی انجام دادید و روزی تاریخی آفریدید». استاد، اگر عبادات را به «فردی» و «جمعی» و «اجتماعی» و «تاریخی» تقسیم کنیم و عبادت تاریخی یعنی جریان و قطار توحید در سیر تاریخی خودش به نقطه‌ای رسیده که برای ادامه آن نیاز به اقدامی تاریخی و به هنگام دارد. حال اگر کسی در این اقدام وارد شود و در بن بست شکنی جریان توحید قدمی بردارد، گویا با همه موحّدین تاریخ همتاریخ شده و در تمام تلاش ها و عبادات آن ها از حضرت آدم تا قیامت شریک شده! نظیر حرکتی که اصحاب سیدالشهداء در کنار حضرت انجام دادند و با آن حرکت تاریخی در همه تاریخ وسعت یافتند و حاضر شدند. گویا جنس حرکت ملت عظیم الشأن ایران در ۲۲ دی ماه از این جنس بود. درسته استاد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است که می‌فرمایید. هنوز بنده بر آن عرض قبلی خود تأکید دارم که حضرت روح الله «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» به الهام الهی تشکیل بسیج و سپاه را برای ادامهٔ انقلاب در این تاریخ مطرح فرمودند.

با توجه به این‌که شخصیت امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» آغاز راه انکشاف بقیهٔ الله بود، معلوم است که این راه در مسیر خود گشایشی تامّ پیدا می‌کند. به همان معنایی که نهضت کربلا به میان آورد همراه با خودآگاهیِ تاریخی و تفصیل بعد از اجمال، زیرا هرگاه به روح ایمانی تقرب جوییم، عالَم انسان متفکر به ساحت قدس تعلق پیدا می‌کند و در این راستا تفکر دینی با تفکر خودآگاهانهٔ ایمانی هماهنگ می‌شود، بر اساس تفصیل بعد از اجمال و این است جایگاه حضور مردمیِ فوق العاده در ۲۲ دی‌ماه که ملاحظه کردید. امری که حتی خود ما و مردم متوجه نبودیم که این حضور، چه جایگاه تاریخی در مقابله با نابودی و افول جبههٔ استکبار و صهیونیسم دارد.

با توجه به نکتهٔ فوق در مورد تفکر امام خمینی«رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» که متأثر از نهضت اباعبدالله«علیه‌السلام» است، می‌توان گفت، آن تفکر بیشتر مانند کوره‌راهی است در جنگل مدرنیته که انسان را از این جنگل هیولایی خوفناک با دام و ددهای مهیب، رهایی می‌بخشد و به فضای باز و روشن جمع بین «دین» و «دانش» می‌رساند، و از این جهت مهم‌تر از همه، آن تفکر رجوع به حقیقتِ

دیانت داشت و نه اسارت در تکنیک، امری که جهان مدرن بدان امیدوار بوده و هست که توانایی تکنیکی آن‌ها حرف آخر را می‌زند. موفق باشید